

*Ne može re i da poznaje Krista
tko svakodnevno ne ita Evan?elje.*

7. IV. 2008. Iv 6,22-29 Ivan, Herman	Valja nam izmoliti od Duha Svetoga dar mudrosti da shvatimo što je važnije i emu vrijedi posvetiti svoj život. Da ne bismo, bave i se sporednim stvarima, potratili svoj život.
8. IV. 2008. Iv 6,30-35 Dionizije, Valter	Bog je jedini svet. Samo Bog ini udesa. ovjek, u mjeri u kojoj se otvori Duhu Svetomu, sudjeluje u Božjoj svetosti.
9. IV. 2008. Iv 6,35-40 Marija, Demetrije	Poput Isusa, i mi smo pozvani pro i zemljom vrše i volju O evu. A Bog želi da se svaki ovjek spasi. I da svaki ovjek, po našoj ljubavi i dobrim djelima, osjeti Božju ljubav i dobrotu.
10. IV. 2008. Iv 6,44-51 Ezekijel, Apolonija	Isus nam obe ava život i sre u ukoliko slijedimo njegov primjer i, u zajedništvu s bra om i sestrama, blagujemo njegovo Tijelo i Krv. udno je kako mi krš ani olako zanemarujemo ove Isusove rije i i ne vjerujemo im.
11. IV. 2008. Iv 6,52-59 Stanislav, Gema	Ne samo da nam hranjenje Isusovim Tijelom i Krvlju osigurava sre u i kvalitetan život na ovome svijetu, nego nam je i jamac vje nog zajedništva s Bogom. Tko bi, svjestan te istine, mogao odbiti Isusov poziv na gozbu?
12. IV. 2008. Iv 6,60-69 Viktor, Davorka	Isus nikoga ne prisiljava da ga slijedi. Duh Sveti nam nudi darove svoje pomo i za naš život. Otac, koji nas je stvorio bez nas, ne e nas spasiti bez nas. Bog poštiva ovjekovu slobodu.
13. IV. 2008. Martin, Ida	ETVRTA USKRSNA NEDJELJA Dj 2,14a.36-41 1 Pt 2,20b-25 Iv 10,1-10

Nedjeljni liturgijski listi varaždinske katedrale

*Izdaje: Varaždinska katedrala, Pavlinska 4
ure uje: Nikola Kuzmi i odgovara: Damjan Koren
web stranica: <http://varazdin.hbk.hr>*

Liturgijski

LISTI

6. travnja 2008.

varaždinske katedrale

Godina VII.

Treća uskrсна nedjelja

broj 19

*Primi,
Gospodine,
darove svoje
raspjevane Crkve.
Ti si uzrok tolikom veselju:
daj da nam prije e
u vje nu radost.*

Darovna molitva

*Prvo itanje: Dj 2,14.22-28
Drugo itanje: 1 Pt 1,17-21
Evan elje: Lk 24,13-35*

*Uistinu je dostojno i pravedno,
pravo i spasonosno,
da tebe, Gospodine,
u svako doba, a osobito u ovo,
sve anije slavimo,
kad je Krist žrtvovan,
naš vazmeni Jaganjac.*

*Po njemu se za vje ni život
ra aju djeca svjetla
i vjernima se otvaraju
rajske dveri.
Jer naša je smrt
iskupljena smr u njegovom,
a u njegovu uskrsnu u
i naš je život uskrsnuo.*

Vazmeno predslavlje

RASPJEVANA CRKVA

injenica je da se u trenutku prinosa darova na našim liturgijskim susretima pjeva, kao što je i injenica da je Crkva tijekom svoje povijesti dala nemjerljiv doprinos razvoju glazbe. No, ovdje nije riječ o tome.

Ti si uzrok

Kad se spominje raspjevana Crkva koja prinosi darove, onda nam prvenstveno dolazi u misli uzrok Crkvene raspjevanosti.

Jedini uzrok zbog kojega Crkva okupljena u crkvi pjeva je Isus za kojega vjerujemo da je Krist i njegovo otkupiteljsko djelo. Vjera u Boga nas potiče na to da ga pjesmom proslavimo.

Krist bi trebao biti i jedini razlog radi kojega pjevamo. Crkveno pjevanje se ne smije zloupotrebjavati za autopromociju, pokazivanje snaga i mogući, pa čak ni za isto umjetničko stvaranje i reproduciranje glazbe.

Crkva pjeva da bi proslavila Boga. Crkva pjeva iz zahvalnosti i ljubavi.

Toliko veselje

Pjesmom iskazujemo svoje veselje što smo sakramentima sjedinjeni u zajedništvu s Bogom i ljudima. Po našim pjesmama bi se trebala prepoznati naša radost i očitovati naše veselje.

Zato je nužno jednodušno sudjelovanje u crkvenom pjevanju.

Ne treba pjevanje prepuštati skupini umjetnika, nego nam valja pjevati vesela srca i iz dubine duše.

Koliko pripadamo Bogu vidi se i po našim pjesmama. Po tolikom veselju koje nas nuka da pjesmom pokazujemo svoju nadu.

Da nam prije e u vje nu radost

A nada je popraćena molitvom da nam veselje, koje nas okuplja i potiče na pjevanje, prije e u vje nu radost.

Naša usmjerenost se neprestano okreće prema Kraljevstvu Božjem. Zato i molimo da veselje koje sada pokazujemo pjevanjem, po završetku ovakvog na ina postojanja prije e u radost koja nikada ne prestaje i koja se ni sa kim ne da pomutiti.

Veselje se obično definira kao vanjsko manifestiranje radosti koja u potpunosti prožima ovdje.

Uvijek može veselo pjevati jedino ako mu je srce ispunjeno radošću. No, uvijek ne može postati radostan samo zato jer je oko njega veselje. Veselje bez radosti postaje besmisleno i neuporabno.

Zato nam valja neprestano paziti da svaki naš raspjevani susret bude veselje koje izvire iz radosnog srca koje je već, po euharistijskoj gozbi, sudionik one sreće koju ćemo u punini baštiniti u Kraljevstvu Božjem.

Razmišljanje uz biblijska itanja NA PUTU

Obično se ljudi ude injenici da su Isusa njegovi učenici napustili kad je bio uhvaćen i da su se, poput dvojice učenika iz današnjeg evanđeoskog odlomka, razišli svojim putem.

No, ako su i napustili Isusa i otišli od njega, Isus nije napuštao njihove misli, niti su od njega mogli otići.

A mi se nadamo da je on Krist

Učenici su izgubili nadu da je Nazarećanin onaj koji je, kao što su vjerovali, otkupiti Izrael. I bijahu razočarani.

Kada čitamo knjigu Djela apostolskih, u riječi ima zakonoznanca, farizeja Gamaliela, čujemo zanimljive podatke. O Teudi koji je uza se imao oko stotinu pristasa i o Judi Galilejcu koji je odvuкао narod za sobom. Konačno, premda nije spomenut, na um nam pada i Ivan na Jordanu, koji je imao svoje učenike, a k njemu je hrlio silan svijet. Za svakoga od njih se postavilo pitanje da nije on možda onaj koji ima doći. No, svaki od njih je ubijen i pokazalo se da nije običan Mesija.

Konačno, tada dolazi Isus Nazarećanin. Poziva i okuplja oko sebe. Čini brojna znamenja i silna čuda. U učenicima se javlja nada: Da to nije onaj koji je otkupiti Izraela? No i on je raspet i pokopan.

Učenici i Nazarećanina doživljavaju kao veliko razočaranje. I ne čudi da su ozlojeđeni krenuli natrag svojim domovima i prošlim životima. Tada se pojavljuje Uskrsli koji im pomaže da shvate da je on Krist.

Vrijeme našeg proputovanja

I svatko od nas je na putu. I premda se ne približavamo Kristu, nego bježimo od njega.

S pravom se čudimo u učenicima na putu u Emaus zašto su ostavili Isusa i kako ga nisu prepoznali kad im je prišao. No, zar se to ne događalo i u životu svakoga od nas? I mi Isusu okrećemo leđa svojim otpadima i grijesima. I mi ga ne prepoznavamo u znakovima vremena i sakramentalno prisutnog.

Stime da je naša zabluda još gora. Jer Učenici su se samo nadali da je Isus običan Mesija. A mi znamo da je Isus doista Krist te da je uskrsnuo, a svejedno bježimo od njega i ne živimo u skladu s onim što znamo.